

Expedient: 87/14

El Consell Tributari, reunit en sessió de 17 de novembre de 2014, coneixent del recurs presentat pel SCB, ha estudiat la proposta elaborada pel ponent designat a l'efecte, adoptant el següent acord:

ANTECEDENTS DE FET

1.- El 27 de gener de 2014 el Sr. ITP en representació del SCB (NIF: .....) dedueix recurs contra la diligència d'embargament notificada el 19 de desembre de 2013, mitjançant la qual l'Administració Tributària Municipal va fer efectiu el cobrament de l'IBI de l'exercici 2013 corresponent a quatre immobles propietat del referit SCB situats en el Carrer .....

2.- L'interessat sol·licita la devolució de la quantitat satisfeta al·legant en síntesi, per bé que en un ordre diferent, que, d'una banda, el SCB està exempt d'aquest impost tal i com ja ho va establir el Consell Tributari en l'informe emès en l'Expedient 557/6 el 17 de setembre de 2007; i, d'una altra, que dues de les quatre finques afectades varen ser venudes durant l'exercici 2012, de manera que en cap cas hauria de satisfer l'impost corresponent a aquestes.

3.- L'Institut Municipal d'Hisenda proposa l'estimació parcial del recurs atès que ha estat acreditat que efectivament les dues finques indicades pel recurrent varen ser transmeses abans d'iniciar-se l'exercici 2013.

FONAMENTS DE DRET

Únic.- Tenint en compte que l'IBI és un impost que es merita l'1 de gener de cada any (article 75 del TRLRHL), i que el subjecte passiu és qui en aquesta data en sigui titular del dret constitutiu del fet imposable (article 63 del TRLRHL) -en aquest cas del de dret de propietat-, queda clar que l'única qüestió a resoldre aquí és la de si és aplicable al SCB l'exempció al·legada d'aquest impost en relació a les dues finques que l'1 de gener de 2013 restaven en propietat d'aquest seminari.

Doncs bé la resposta ha de ser afirmativa i conduir a l'estimació íntegra del recurs.

En efecte, l'article 15.1 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense afany de lucre i d'incentius al mecenatge, declara exempts de l'IBI els béns dels quals en siguin titulars les entitats sense afany de lucre "excepte els afectes a explotacions econòmiques no exemptes de l'Impost sobre Societats".

Aquest Consell Tributari ja va tenir ocasió d'assenyalar, modificant el seu criteri originari, que aquesta excepció al gaudi del benefici havia de ser interpretada en el sentit de circumscriure-la només a aquells immobles afectes *per la pròpia entitat* sense afany de lucre corresponent a explotacions econòmiques no exemptes de l'Impost sobre Societats, dutes a terme directament per ella; de manera que procedia el gaudi de l'exempció, si l'al·ludida activitat econòmica no exempta era duta a terme per un tercer (arrendatari, p. ex.)

Doncs bé, el SCB, tot i no ser una de les entitats a les quals, en termes generals, l'article 2 de la Llei 49/2002 considera com "entitat sense afany de lucre", és beneficiària del mateix règim jurídic que aquelles, a l'empara de la Disposició Addicional 9^{ena} 1 de l'esmentada Llei. Aquesta afirmació, a més, és coherent amb allò que recentment ha recordat el Tribunal Suprem, tot desestimant un recurs de cassació en interès de llei en el què es pretenia que es dictés una doctrina contrària que reduís l'àmbit de l'exempció de l'IBI relatiu a l'Església Catòlica als immobles indicats a l'article IV.1 a) de l'Instrument de ratificació de l'acord entre l'Estat espanyol i la Santa Seu sobre assumptes econòmics de 3 de gener de 1979 (STS de 4 d'abril de 2014, RJ\2014\2488).

A més no hi ha res que faci suposar que en aquests immobles el SCB dugui directament activitat econòmiques de cap mena. Per tant, com diem, té dret al gaudi de l'exempció considerada.

D'altra banda és cert que les exempcions reconegudes a l'article 15 de la Llei 49/2002, són conseqüència, entre d'altres coses, de la càrrega de sol·licitar l'aplicació del règim fiscal especial establert en l'esmentada Llei (article 14 de la mateixa) *–rectius, opció i comunicació–*. No obstant, d'aquesta càrrega estan alliberades les entitats que poden gaudir d'aquest règim en virtut de la Disposició addicional 9^{ena} citada (vegis així allò que disposa la Disposició addicional única del Reglament per a l'aplicació del règim fiscal de les

entitats sense afany de lucre i dels incentius fiscals al mecenatge, aprovat pel RD 127/2003, de 10 d'octubre).

Per tot això,

ES PROPOSA

ESTIMAR íntegrament el recurs i procedir a retornar al recurrent la quantitat satisfeta amb els interessos corresponents.